

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.911 van 26 april 1999
in de zaak A. 69.158/IX-1278.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Pensioenen

tegen :

XXXX

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de Belgische Staat op 29 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 11 maart 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij aan XXXX, met ingang van 1 augustus 1990, een voorlopig pensioen berekend op 10 procent invaliditeit wordt toegekend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 15 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 maart 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van eerste attaché
van Financiën J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de
verzoekende partij, en van advocaat W. HELLENBOSCH, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXXX, milicien 1953, vraagt op 3 augustus
1990 een invaliditeitspensioen aan wegens "commotion
cérébrale avec choc nerveux", aandoening die hij toe-
schrijft aan een ongeval in militaire dienst te Haasrode
op 23 september 1953. Hij zou toen bij de begeleiding
van een militair konvooi met zijn moto gevallen zijn.

1.2. De commissie voor vergoedingspensioenen
verwerpt deze pensioenaanvraag op 25 mei 1994 als
volgt :

"Overwegende dat aanzoeker een commotio cerebri zou
opgelopen hebben op 23 september 1953 te Haasrode met
een moto-ongeval.

Overwegende dat er dienaangaande geen ongevallen-
verslag werd teruggevonden.

Overwegende dat er eveneens geen getuigenver-
klaringen in het dossier voorkomen.

Overwegende dat hij wel degelijk opgenomen werd in
het hospitaal in Brussel de dag na het ongeval en er
verzorgd werd tot 11 maart 1954.

Overwegende dat hij door de Commissie van Reform
op 30 juli 1954 gereformeerd werd, op basis van

problemen van zenuwen zonder rekening te houden met het ongeval.

Overwegende dat de expert van de G.G.D. 5 % toekent, doch dit percentage terug aftrekt voor gelijktijdige vreemde factoren, namelijk op het EEG dd. 4 maart 1954 zegt Dr. STOUPEL : 'étant donné la persistance des anomalies, je crois qu'il faut rapporter la dysrythmie observée à l'hypernie aux convulsions de l'enfance'.

Op de consultatie van het U.Z. Leuven dd. 25 februari 1991 wegens cervicalgieën, wordt besloten dat er geen posttraumatische letsels zijn.

De factor van hypernie tgv. convulsies bij de geboorte zijn aanwezig en er is geen verband met het ongeval".

1.3. XXXX tekent tegen deze beslissing op 25 juli 1994 hoger beroep aan.

1.4. De beroepskamer van de GGD concludeert in haar protocol van 25 januari 1995 tot een aanrekenbare invaliditeit van 10 procent (artikel 542 b) wegens postcommotioneel syndroom op grond van volgende gerechtelijk-geneeskundige bespreking :

"De Medische Beroepskamer neemt kennis van het schrijven van Mevr. M. Stijnen (Min. van Landsverdediging, 5.5.94).

O.i. kunnen de huidige klachten van betrokkene wel degelijk in verband staan met het ernstig verkeersongeval op 24.9.53 (met coma posttraumatisch).

De kwaal is, wat ons betreft, bijgevolg aanrekenbaar".

1.5. Op 11 maart 1996 verklaart de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen het beroep ontvanke-lijk en gegrond en verleent betrokkene vanaf 1 augustus 1990 een voorlopig pensioen voor 10 procent invaliditeit.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag als volgt verantwoord :

"Overwegende dat aanzoeker een commotio cerebri zou opgelopen hebben op 23 september 1953 te Haasrode met een moto-ongeval.

Overwegende dat volgens de Medische Beroepskamer de huidige klachten van betrokkene wel degelijk in verband staan met het ernstig verkeersongeval.

Overwegende dat de Commissie van Beroep het advies van de G.G.D.B. volgt".

Het is van deze beslissing dat thans de vernietiging wordt gevorderd.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, doordat de commissie van beroep nalaat te doen blijken dat zij heeft onderzocht of de door de GGDB als aanrekenbaar erkende kwaal haar oorsprong vindt in dienstfeiten, terwijl de commissies inzake vergoedingspensioenen gehouden zijn hun beslissingen zo te motiveren dat kan worden nagegaan of de vereisten die de wet aan de toekenning van het pensioen verbindt, vervuld zijn;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de commissie van beroep zich de motivering van de medische beroepskamer heeft toegeëigend, dat deze haar advies gesteund heeft op de verklaring van het ministerie van Landsverdediging, directie Ongevallen, waarin wordt gepreciseerd dat betrokkene het slachtoffer is geweest van een ongeval op 23 september 1953 tijdens en door het feit van de dienst, dat de GGDB op grond van deze verklaring met geldige redenen heeft aangenomen dat het postcommotioneel syndroom aan het ongeval te wijten is, temeer daar de medische stukken van weleer (het statistiekblad van september 1953 van het militair hospitaal) bevestigen dat de gevolgen van de commotio cerebri wel degelijk aan dit ongeval te wijten zijn;

2.3. Overwegende dat de commissies voor vergoedingspensioenen gehouden zijn hun beslissingen dusdanig te motiveren dat kan worden nagegaan of de vereisten die de wet aan de toekenning van het pensioen

stelt, vervuld zijn; dat krachtens artikel 1 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen de ingeroepen kwaal haar oorzaak moet vinden in de dienst; dat wat het oorzakelijk verband met de dienst betreft, de commissie van beroep zich zonder meer aansluit bij het advies van de medische beroepskamer van de GGD; dat in haar protocol van 25 januari 1995 deze zich ertoe beperkte kennis te nemen van de brief van 5 mei 1994 van het ministerie van Landsverdediging om vervolgens te stellen dat de "klachten van betrokkene wel degelijk in verband staan met het ernstig verkeersongeval op 24 september 1953 (met coma posttraumatisch)"; dat de brief van 5 mei 1994 enkel stelt dat het ongeval van 23 september 1953 tot nader order kan worden beschouwd als gebeurd tijdens en door het feit van de dienst; dat noch uit deze brief, noch uit het protocol van de GGDB enigermate kan worden afgeleid op grond van welke feitelijke omstandigheden of gegevens het vereiste oorzakelijk verband bewezen werd geacht; dat het advies van de GGDB zodoende, wat het in betwisting zijnde punt betreft, neerkomt op een bevestiging zonder enige verantwoording; dat de beslissing van de commissie van beroep niet voldoende met redenen is omkleed, wanneer ze zich, wat het vereiste oorzakelijk verband betreft, ertoe beperkt te verwijzen naar het advies van de GGDB, terwijl dit advies geen enkele verantwoording bevat aangaande de vraag of de kwaal wegens de vervulling van de dienst was opgelopen; dat de commissie van beroep nagelaten heeft de redenen te vermelden waarop werd gesteund om, in afwijking van de beslissing in eerste aanleg, de aanrekenbaarheid van de aandoening aan de dienst toe te schrijven; dat het enig middel gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten van de Raad van State vraagt "dat de identiteit van de verwerende partij niet zou worden vermeld bij de publicatie van het arrest van de Raad van State in onderhavige zaak";

Overwegende dat niets zich tegen de depersonalisatie bij de publicatie van het arrest verzet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 11 maart 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij aan XXXX, met ingang van 1 augustus 1990, een voorlopig pensioen berekend op 10 procent invaliditeit wordt toegekend.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

Bij de publicatie van dit arrest wordt de identiteit van de verwerende partij niet opgenomen.

Artikel 5.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.